

Synoda o synodalitě – plzeňská diecéze

Farnost: **Cheb**

Zapisovatel: Alena Otípková, moderátor: Jana Karasová

8 účastníků – 7 seniorů a 1 střední věk

Základní otázka/název rozvíjející oblasti: **Slavit společně bohoslužbu**

Souhrn ze setkání:

1. Kolo:

- Můžeme se rozhodnout, zda chceme slavit nebo hřešit – to se projevuje už v mládí, když má někdo málo lásky
- Společné slavení má být usměvavé a veselé, lidé se často bojí dávat radost najevo a jsou smutní, zamyšlení např. při přijímání – proč?, úsměvem můžeme ukazovat, že slavení je pro nás radostné, je obohacující a přibližuje více a více k Bohu, máme ho rádi, uspokojuje nás
- V našem společenství se při společném slavení cítím dobře, protože jsem to dřív nezažila – neúčastnila jsem se takových setkání, v naší obci se při nedělní mši všichni znají – je to dobré
- V době covidu jsme pocítili, jak nám chybí to společné slavení při mši sv. a po ní setkávání, nyní jsme rádi, že se můžeme zase setkávat a těšíme se na sebe
- V minulé době jsme se nesměli spontánně projevovat – vznikla uzavřenost
- Je dobré všimnout si nově příchozích, u vchodu do kostela se to děje, ale i pozdravit, když se posadí vedle nás do lavic, aby se cítili přijati
- Ve velkém společenství musí být nějaký řád, který se ale mění dle okolností (svatba, dětská mše, pohřeb...)
- Chybí nám služba ministrantů – někteří už jen chodí do kostela a neslouží u oltáře – proč?
- V naší farnosti má každý možnost se zapojit do společného slavení (lektoři, akolyté...), ale někteří lidé se nechtějí zapojovat do služeb, většinou se bojí vystupovat na veřejnosti

2. Kolo:

- Trápí mě, že nemáme ministranty, to se táhne delší dobu, děti jsou zpočátku nadšené, ale pak už se nechtějí, asi puberta
- Radost z toho, když se noví lidé mezi námi cítí dobře, to je radostná zpráva
- Těší mě, jak se při příchodu na mši sv. lidé zdraví, usmívají a sdílejí, smutek tady nijak nevidím, ale naopak někdy když, někdo přijde na mši sv. zatížen starostmi z rodiny, chápat jeho smutek
- Společná oslava by měla být radostná – jako u afrických společenství, a je to radostné setkání nás lidí s Bohem, radostné jsou dětské mše svou spontánností, i když zpočátku nebyly některými farníky přijímány, ale v poslední době už ano – a spontánně reagují
- Slavení bez hudby v postě chápeme, ale v létě, když všechno venku kvete a bují, nám to chybí

Doporučení:

- Při náboženství povzbuzovat děti, aby podle věku ministrovaly, citlivě o tom hovořit s rodiči, zvat i dospělé farníky, aby se zapojili do služby akolyty a lektora
- Nevynechávat hudbu a zpěv při mši sv. , hledat jiné možnosti, zkušenost ze zahraničí – když není zpěvák či varhaník, lze pouštět hudby i zpěvy reprodukovat
- Věnovat se novým farníkům citlivě k nim přistupovat a oslovovat je, návštěvníky z jiných farností zvat na posezení po mši sv. na faru – jsou s tím dobré zkušenosti
- Nezkracovat liturgii na úkor kázání (Udělej to kratší, budou tě mít radši. 😊)
- Znovu probrat katechizmus – kde je uveden řád, dobrý by byl seminář na toto téma
- Nebát se: Když Bůh je s námi, kdo proti nám?